

- Subsidiært fastslås, at Polens forpligtelse til at tilbagesøge den i beslutningens artikel 3 nævnte støtte med renter ikke består på tidspunktet for sagsanlægget, og at de nævnte støttebeløb med renter derfor ikke skal betales.
- Mere subsidiært annulleres beslutningens artikel 3, stk. 2, andet afsnit, og spørgsmålet om forrentning hjemvises til Kommissionen til ny afgørelse i overensstemmelse med stævningens bilag A eller enhver udtalelse fra Retten i dommens præmisser.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagens omkostninger.
- Hvis Retten fastslår, at det er unødvendigt at træffe afgørelse i nærværende sag, tilpligtes Kommissionens at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87, stk. 6, sammenholdt med artikel 90, litra a), i Rettens procesreglement.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved beslutning K(2005) 1962 endelig udg. af 5. juli 2005 (statsstøtte nr. C 20/04, ex. NN 25/04) fandt Kommissionen, at visse former for omstrukturingsstøtte, som Polen har ydet stålproducenten Huta Częstochowa SA, var uforenelige med fællesmarkedet, og krævede støtten tilbagebetalt. Sagsøgeren er en af støttemodtagerens efterfølgere, som inden for rammerne af omstruktureringen af Huta Częstochowa SA har modtaget visse aktiver og passiver fra dette selskab for derefter at blive opkøbt af selskabet Industrial Union of Donbass gennem dennes datterselskab ISD Polska. Sagsøgeren er i den anfægtede beslutning opført blandt de virksomheder, som hæfter solidarisk for tilbagebetalingen af den støtte, som blev erklæret uforenelig med fællesmarkedet.

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand om delvis annullation af beslutningen fremført fire anbringender.

Sagsøgeren har med det første anbringende gjort gældende, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til de faktiske omstændigheder, der var afgørende for afslutningen af undersøgelsen. Sagsøgeren har gjort gældende, at når der gennemføres et salg af den oprindelige modtager af den uforenelige støttes aktiver, som blev erhvervet af ISD Polska (og Donbass), er det sælgeren af den oprindelige støttemodtager, som bevarer retten til den pågældende støtte, og som skal sikre dens tilbagebetaling. Sagsøgeren har gjort gældende, at en korrekt fastlæggelse af de relevante faktiske omstændigheder i denne sag vedrørende salget af aktiverne i Huta Częstochowa via bl.a. Majątek Hutniczy til ISD Polska (og Donbass) burde have ført Kommissionen til at antage, at støtten på grund af overtagelsen af Huta Częstochowas produktionsmidler til en pris, som svarer til markedsprisen, allerede herigennem burde være tilbagebetalt til sælgeren. Kommissionen har ifølge sagsøgeren tilsidesat pligten til at foretage en omhyggelig og uvildig efterprøvelse af alle de relevante elementer i den foreliggende sag.

Sagsøgeren har med det andet anbringende gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat tiltrædelsestraktatens protokol nr. 8 om strukturomlægning af den polske stålindustri⁽¹⁾ ved at fortolke visse af dens bestemmelser helt bogstaveligt, men som ifølge sagsøgeren burde have været fortolket i lyset af de mål, der forfølges, og i betragtning af de omstændigheder, hvorunder traktaten blev vedtaget. Denne angiveligt urigtige fortolk-

ning foranledigede Kommissionen til ved sin beslutning at kræve tilbagebetaling af den statsstøtte, som inden vedtagelsen af protokol nr. 8 blev modtaget af virksomheder, der ikke er opført i bilag 1, som udpeger otte virksomheder, som kan modtage støtte fra Polen som en undtagelse til artikel 87 EF og 88 EF. Sagsøgeren har ligeledes anført, at for så vidt som protokol nr. 8 ikke udtrykkeligt angiver at have tilbagevirkende kraft for en præcis periode, udgør Kommissionens fortolkning en tilsidesættelse af flere generelle principper, såsom princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft og retssikkerhedsprincippet. Sagsøgeren har gjort gældende, at en korrekt fortolkning af protokol nr. 8 ikke giver Kommissionen bemyndigelse til at kræve tilbagesøgning af statsstøtte, som er modtaget før protokollens vedtagelse af selskaber, som ikke er opført i bilag 1. Sagsøgeren har konkluderet, at Kommissionen ved på denne måde at handle uden retligt grundlag har foretaget et indgreb i andre fællesskabsinstitutioners kompetence rationae temporis.

Det tredje anbringende, som er gjort gældende subsidiært i tilfælde af at Retten fastslår, at Kommissionen har fastlagt de faktiske omstændigheder og fortolket protokol nr. 8 korrekt, vedrører en tilsidesættelse af artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 659/1999⁽²⁾. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ved at vedtage den anfægtede beslutning om tilbagesøgning af støtten har tilsidesat princippet om ligebehandling, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet.

Sagsøgeren har med det fjerde anbringende til støtte for sin subsidiære påstand om annullation af den anfægtede beslutnings artikel 3, stk. 2, andet afsnit, gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat forordning nr. 794/2004⁽³⁾ ved beregningen af den rente, som skal anvendes ved tilbagesøgningen af den i den foreliggende sag omhandlede støtte.

⁽¹⁾ EUT 2003 L 236, s. 948.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93, EFT L 83, s. 1.

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21.4.2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93, EUT L 140, s. 1.

Sag anlagt den 18. oktober 2006 — Agencja Wydawnicza Technopol mod KHIM (1000)

(Sag T-298/06)

(2006/C 310/49)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Częstochowa, Polen) (ved advokaterne V. von Bomhard, A. Renck og T. Dölde)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 7. august 2006 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 447/2006-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »1 000« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 28 og 41 — ansøgning nr. 4 372 264

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) i Rådets forordning (EF) nr. 40/94, da tal ifølge sagsøgeren ikke principielt mangler fornødent særpræg, men ligesom ord kan tjene som oprindelsesbetegnelse.

Tilsidesættelse af forordningens artikel 7, stk. 1, litra c), da det ansøgte varemærke ikke er beskrivende, eftersom forbrugere, som stilles over for varemærket »1 000« på trykte artikler, ikke vil kunne udlede nogen oplysninger om de pågældende varers egenskaber.

Sag anlagt den 4. september 2006 — Promat mod KHIM — Puertas Proma (Promat)

(Sag T-300/06)

(2006/C 310/50)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Promat GmbH (Rattigen, Tyskland) (ved J. Krenzle)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Puertas Proma, SAL

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgtes afgørelse af 4. maj 2006 (sag R 1058/2005-1) ændres, således at klagen i det hele tages til følge.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Promat GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Promat« for varer og tjenesteydelser i klasse 1, 2, 6, 17, 19, 20 og 42 (ansøgning nr. 803 825).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Puertas Proma SAL

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Særligt figurmærket »PROMA« for varer og tjenesteydelser i klasse 6, 20 og 39 (EF-varemærke nr. 239 384), idet indsigelsen er rettet mod varemærkeansøgningen i klasse 6, 19 og 20.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 40/94 (⁽¹⁾), da der hverken er lighed mellem de omtvistede tegn eller de omtvistede varer. Der er følgelig ingen risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 6. november 2006 — Hartmann mod KHIM (E)

(Sag T-302/06)

(2006/C 310/51)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Paul Hartmann Aktiengesellschaft (Heidenheim, Tyskland) (ved Rechtsanwältin K. Gründig-Schnelle)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »E« for varer i klasse 5, 10 og 25 — ansøgning nr. 4 316 949.

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94.